

THƯƠNG ĐĂNG DƯỢC PHÒNG G. RENOUX

NHỨT HẠNG BÀO-TẾ-SU

Ở ngang nhà hát Tây. -- Saigon

Tiệm cũ của ông HOLBÉ và RENOUX

Y-khoa dược liệu đủ thứ

Vật liệu để bào chế thuốc

Vật liệu để dùng chụp hình

Đồ chụp ảnh của người Langsa và người ngoại-quốc

Đồ chụp ảnh của nhà bào chế thuốc

Đồ chụp ảnh về máy chụp hình

Kiền và giấy để chụp hình

Đồ để chụp đồ vật

Dầu thơm tượng hạng đủ thứ

Dầu mắng (Bạc-hà) thượng hạng

Thuốc nước hiệu R. để dùng mà bỏ nha-phiên của ông Holbé chế ra.

Như vị nào có mua thuốc của Thương-đăng Dược-phòng G. Renoux thì phải nài cho có cái nhãn hiệu Xích-long (con rồng đỏ).

P. S.—Nếu vị nào có gởi thư xin, thì nhà Thương-đăng Dược-phòng G. Renoux sẽ gởi cho không một cuốn Dược-tánh-lược-biên có chỉ rõ cách dùng các thứ thuốc.

Saigon, Imp. Commercial. C. ARDIN ET FILS.

Le Gérant: NGUYỄN-CHÁNH-SÁY.

Biên giá 1500 đ.

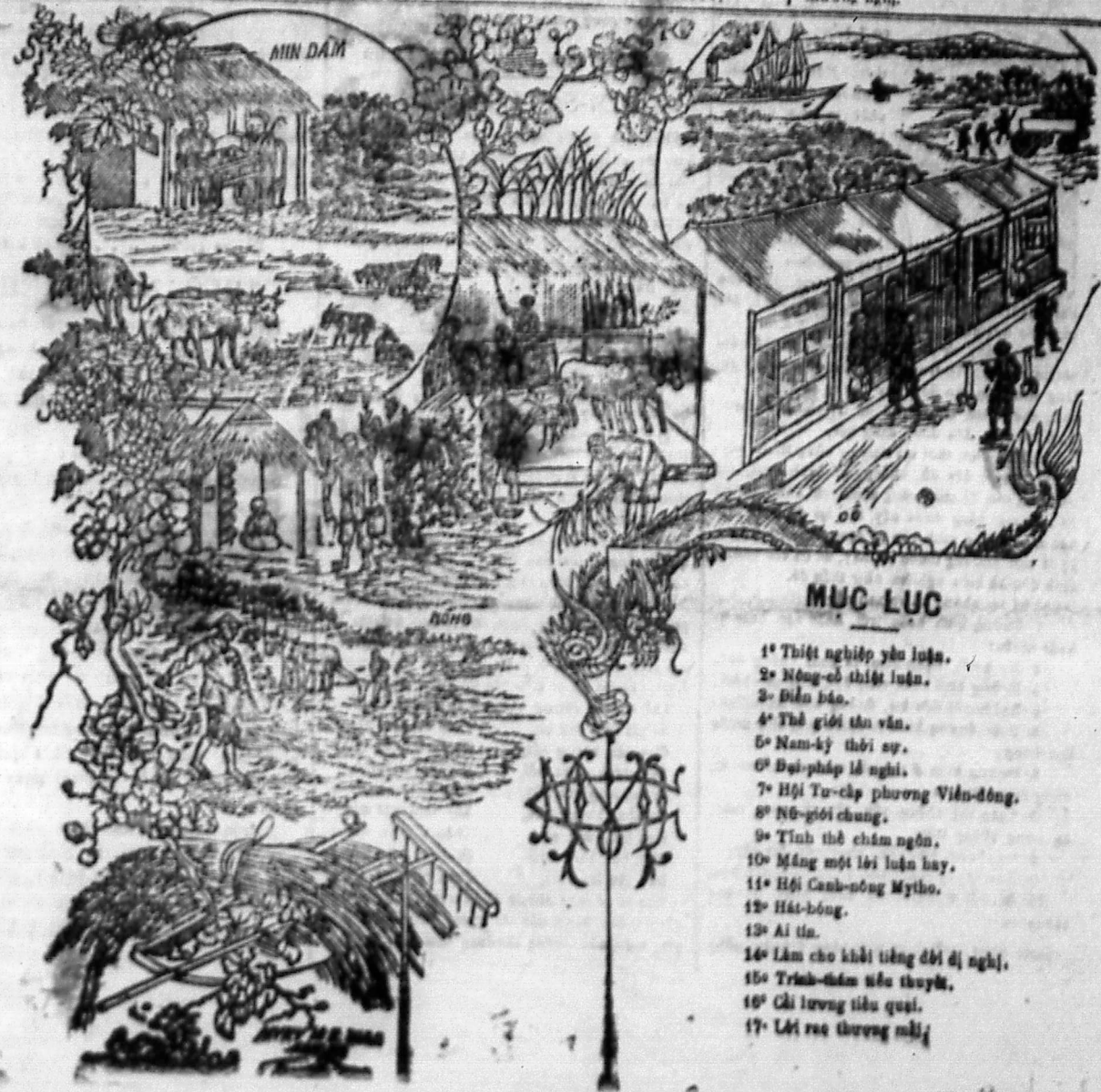
Ng. Ch. Sáy

NÔNG-CO MIN-ĐÀM

Causeries sur l'Agriculture et le Commerce

農 賈 茗 談

ĐỊNH GIÁ BÁN TRONG CỎI ĐỒNG-DƯƠNG Một năm..... 5 00 Sáu tháng..... 3 00 Mỗi số..... 0 15 ABONNEMENTS France et Colonies Un an..... 20fr.00 Six mois..... 12 00 <i>Les abonnements sont payables d'avance</i>		Mỗi tuần đăng báo ngày thứ năm NĂM THỨ 16 21 Juin 1917 SỐ 21 Ngày mồng 3 tháng năm, năm Đinh-Tỵ Chủ-nhà chủ bút: NGUYỄN-CHÁNH-SÁY Chủ-nhiên: F. CANAVAGGIO Chủ sự: TRẦN-KH-SƠN Direction, Rédaction et Administration: 48, rue Hamelin - SAIGON.		PUBLICITÉ ANNONCES LEGALES ET JUDICIAIRES La ligne de 0m05 de large... 1 50 Le décompte des lignes est calculé à raison de 3 au centimètre suivant les caractères employés. Pour les annonces commerciales on traite à forfait. BÁO ĐỒ Những lời rao báo về việc thương mại, xin gởi thơ, hoặc đến tại Đồn-quản mã thương nghị.
---	--	--	--	--

MỤC LỤC

- 1° Thiệt nghiệp yêu luận.
- 2° Nông-cô thiệt luận.
- 3° Điền bác.
- 4° Thế giới tân văn.
- 5° Nam-kỳ thời sự.
- 6° Đại-pháp lễ nghi.
- 7° Hội Tư-chợ phương Viễn-dông.
- 8° Nữ-giới chung.
- 9° Tinh thần chôn ngân.
- 10° Máng một lời luận hay.
- 11° Hội Canh-nông Mytho.
- 12° Hát-bóng.
- 13° Ai tin.
- 14° Làm cho khỏi tiếng đời dị nghị.
- 15° Trình-thám nếu thuyết.
- 16° Chỉ lương tiêu quai.
- 17° Lời rao thương nghị.

房藥大堂天二 NHİ-THIÊN-ĐƯƠNG

TIỆM LỚN TẠI QUẬN ĐÔNG TỈNH THÀNH. - MỘT TIỆM TRONG NAM-KY Ở tại đường Canton, số 38, Chợ-lớn

Phân má đờ-bá khác hẳn đờ-bá... KIM-SẮC-BỘ-HUỒN

Phân má đờ-bá khác hẳn đờ-bá... THUỐC NÓNG LẠNH

đều hết, thân thể trắng kiện, mạnh mẽ như xưa. NHİ-THIÊN-ĐƯƠNG có kinh ỜNG-PHẬT, kéo làm đó giá.

Trị bệnh nóng lạnh; bệnh rét, ban bạch, ban đốm, cảm mạo thương hàn, phát nóng, phát lạnh, hoặc nóng mê mang, nhức đầu, miệng khô, trệ chi mỗi một, ăn uống không tiêu.

CÁCH DÙNG: Người lớn mỗi ngày uống 1 gói là 14 hườn, uống với nước trà. Con con nit một tuổi, uống một hườn, 2 tuổi uống 2 hườn, 3 tuổi uống 3 hườn.

STANDARD OIL COMPANY OF NEW YORK DẦU LỬA « HUE-KY »

Hàng dầu lửa Standard Oil Company of New York Saigon. Đường d'Adran số 3, tại Saigon và những người Đại-Lý hàng này khắp các nơi trong Lục-châu, từ cho người Langsa và người phương Đông, ở tại Đông-Dương biết rằng. - Những Dầu-lửa kêu là Dầu của hàng Hue-ký thường bán là:

COMET (星嘜) HIỆU RẼ QUẠT hay là « SAO CHỔI ». COCK (雞嘜) HIỆU CON GÀ. EAGLE (鷹嘜) HIỆU CON Ó;

THẬP THỨ DẦU HUE-KY NÀY RỜI, THÌ CHẮC MUỐN DÙNG NÓ LUÔN.

TIỆM HIỆU THÁI-BÌNH Ở TẠI ĐƯỜNG COLONEL BOUTONNET SỐ 136 Ngang nhà giấy xe lửa Mytho và Bétinh SAIGON

Tiệm tôi có bán đủ thứ hàng Tàu và hàng Bắc, cảm-cần, cũng-xá, lược-lông, vắn, nho, xuyên, lãnh, vắn vắn, có đủ thứ rượu Tây, bán sỉ và bán lẻ. Có đủ thứ bánh hộp, đồ hộp và đồ gia vị, thuốc hút và y-được Langsa.

LÒNG BẮC Á Năm trước các ông các bà có lòng bác ái, mắng tin rằng hạn đặng ban ta ở phía Bắc bị lụt, thì kẻ ít người nhiều hiệp nhau hơn mấy vạn bạc, gửi đến cứu cấp cho người trong nước khi khẩn đói.

Xe máy hơi Motocelette Bán rẻ Có một cái xe máy hơi hiệu Peugeot hai ông cylindres, còi tốt lắm, chạy mau quá. Vị nào muốn mua, xin gởi thơ hoặc đến tại nhà Ông-cô Mìn-dám mà thương nghị.

NAM-ĐÔNG-LỢI

56, Rue Viénot, Saigon. Hiệu Nam-đông-Lợi, là của hàng Annam của hội Nam-ký Co-tur-phương-chức-công-ty, lập ra mà bán đủ các thứ: Hàng-Bác, Hàng-Tàu, Hàng-Tây,

Nón casques, valises, Bô may mùng Annam dệt rẻ và chác. Ông súc thau, xuy bạc, ó tron, ó chạm vắn vắn. Vòng gai, trà ướp sen, ướp thủy-tiên. May áo quần Annam. May áo quần Tây; đó trắng, đó Kaki, áo chemises, blouses. Bán thiệt giá — may mau ăn công rẻ — có mướn được thợ giỏi. Xin mời qui khách đồng bang tới xem chơi.

BUI-QUANG-CHIÊU.

TRẦN KHẮC CON ĐẤU BẢNG ĐỒNG
QUÍ TRIỆT KẾ, LÂM KỸ CÁN

TANG-VAN-PHA SAIGON

Kính trình ông Quý-vị rằng: Tôi có lập hiệu khắc Con Đấu bảng đồng và bản đồng, con dấu thường và con dấu cá nhân, hoặc ngày tháng. (Dateurs et numéroteurs automatiques). Quý-vị muốn đóng thế nào xin làm được vừa ý, và sau tôi sẽ làm ơn sự thiện thành trọng ái của Quý-vị.

TANG-VAN-PHA.

TIỆM MÀY
Nguyễn-hữu-Sanh
 ở gần Gare xe lửa Cầu-Đông-Lịch

Mày đã các thứ kiểu áo-sườn, quần, váy, và y phục Âu-châu (paleot) theo thức thời.

Có bán quần, vải-bộ, lụa-lụa, kiểu mới bông-lụa, lụa-lông bắc, Cầm-châu Tây, cũng hàng Tây, hàng Nhật-bản, các màu sắc.

Vải, Nào, Xuyến, Lụa (Trung-huế), Nhung, Gấm-dùng, thối lồi.

Thơ, truyện, truyện quốc-ngữ bán lẻ và bán lẻ, văn vần l l l

Nếu chú-qui-vị, muốn hỏi kiểu đồ chi, xin viết thư 24:

Mme Nguyễn-hữu-Sanh,
 110, Quai de Saïgon, Cầu-Đông-Lịch, SAIGON.

Nhà in và nhà bán Sách

của
MADAME Vve HUYNH-KIM-DANH
 12 rue Catinat - Saigon

Tại nhà in tôi có in đủ các thứ thơ tuấn truyện sách, có in các thứ thiệp mời đám cưới, thiệp tang, cũng các thứ thiệp đủ kiểu đủ cách, rất khéo rất đẹp, tùy ý liệt-vị, cũng có đóng bì sách nhiều kiểu nhiều màu hoa-hoè rực rỡ, có bán đủ các thứ sách và giấy mực cho học trò dùng. Liệt-vị muốn in vật chi hay là đóng sách, thì tôi lại làm rất mau mắn, và thính giá rẻ. — Kính xin Lạc-châu chú quân-trũ có viết chỉ lên đến Saigon tiền đường xin ghé tiệm tôi, thì tôi rất cảm ơn và cũng vui lòng tiếp đãi.

Tuần Kim-vân-Kiểu in rồi hay làm trọn bộ. 0\$90
 Muốn in sách-nguồn có ích cho trẻ em... 0\$50
 Lạc-châu-tiểu có lịch hay làm... 0\$60

Madame Vve HUYNH-KIM-DANH.
 Cầu khải

NHÀ CỐ MICHEL.
L. CAFFORT kỹ nghiệp
 Đường Catinat, môn bài số 32, 34, 36, 38 — Saigon

SÙNG BÀN CHIM

KHÍ GIẢI, THUỐC ĐẠN ĐU THỨC. Để phụ tùng sửa chữa.

Xe máy đẹp kiểu « ALCON » và kiểu « SYMEX » (nhà Caffort đại diện cho hai hiệu này ở Nam-kỳ). Để phụ tùng xe máy đẹp (là vỏ xe, ruột xe, đèn, ống thọc, văn vắn) **ĐỒ NỮ TRANG,** để trang trí và để bằng bạc, đồng hồ đủ thứ, đồng hồ trái quai kiểu « LUX ».

Đồ chơi đồ gỗ, đồ chơi đồ đồng cho người An-nam dùng. Vàng đồ có giấy làm giống đồ thật.

NHÀ KẾ LAM, IT TIỆM BỊ KIP I
 Số 101 vào Lạc-châu gần cầu xe lửa.

Hãy đọc bài này

Kính mời cho Lạc-châu chú quân-trũ rõ Nay tôi có lập tiệm vẽ hình, bán thuốc, Nhự-thiên-đường và đồ tạp dụng, savon, khăn, thơ tuấn truyện, sữa, thuốc hút, và đồ học trò dùng.

Nếu qui-ông qui-bà muốn vẽ hình hay là mua vật chi nơi tiệm tôi xin để như vậy:

MONSIEUR NGUYỄN-ĐỨC-NHUẬN.
 Dessinateur commercial,
GIA-DINH.

Người thợ vẽ này là professeur Nguyễn-vân-Tinh diplômé de l'école de Dessin de Gia-dinh, vẽ đã hay mà khéo lắm.

Giá tiền vẽ hình:

Vẽ nửa cái (buste) 0m 50x0,60 7\$00.
 Vẽ nguyên hình 0m 80 x 1m 00 15\$00.

Vẽ sơn thủy hoặc yết-thị hình trong truyện thì xin gởi thơ thương nghị.

Thuộc Nhự-thiên-đường thì tôi cũng bán y giá như tiệm chi.

Nay kính,

TRẦN-LONG
TIỆM ĐÓNG GHỀ MÀY
ROBINER
 Réparation de Raquettes
 Rue Turc, nr 14
 SAIGON

Tiệm tôi lập ra đã hơn 16 năm rồi, cũng có một nghề làm ghê máy theo kiểu Hông-kông, ghê dài, ghê dẹt, ghê ngắn có nhô có, để thức ăn đựng rất khéo rất đẹp, có sửa vớt máy, để đánh trái láng; giá rẻ hơn các tiệm khác. Xin liệt-vị đến chơi, tôi vui lòng tiếp đãi.

Trần-Lưu Cầu khải.

NÔNG-CO MIN-DAM

THIỆT NGHIỆP YÊU LUẬN
VỀ CÁCH NUÔI HEO
 (Tiếp theo)

Khi heo đẻ ra rồi thì phải lượm lần từ con mà đẻ riêng nơi chỗ cho ăn, vì giống heo nó ngu lắm, thường hay ăn con, chớ nó đẻ cho hết rồi, con heo mẹ khỏe khoản chạy đi kiếm con, chừng ấy sẽ đem hết con mà bỏ một bên cho nó. Muốn làm cho kỹ thì phải sấm một miếng dầy da mà khớp mở con heo mẹ lại, mỗi khi cho ăn sẽ mở ra cho nó ăn, song phải đứng mà coi chừng. Hễ nó ăn rồi thì khớp lại liền, làm như vậy thì mới khỏi lo nó ăn con nó.

Lúc heo con còn bú, thì chớ nên cho heo mẹ ăn đồ hơi thái hủ bại, cũng chẳng nên cho ăn no quá, sợ nó tiêu hóa không kịp mà sanh ra bệnh trẻ, hoặc kiết, chầy không chừng, nếu heo mẹ có bệnh thì heo con cũng bệnh, có nhiều khi không đủ sữa mà heo con phải ốm phải gầy thì mất sức. Cho nên phải phân kỳ mà cho heo mẹ ăn cho có chừng, và liệu cho nó ăn vừa đủ no thì thôi, chớ nên cho ăn cho thái quá; hễ nuôi nấng cho kỹ-lưỡng, săn sóc cho đặc nghị, thì heo mẹ ít đủ sữa, heo con tự nhiên phải mau lớn.

Khi heo con được chừng 10 ngày rồi, nếu mẹ nó không đủ sữa thì phải khuấy nước bột mà

cho nó uống giảm thêm. Bên Nhựt-bản người ta lại còn làm kỹ hơn nữa, họ lấy sữa bò hòa với nước bột mà cho heo uống trong khi heo mẹ không có đủ sữa. Hiện nay bên Trung-quốc cũng làm như vậy. Chừng được 28, 29 ngày hoặc một tháng, thì heo con đã trọng rồi, phải dùng rau củ nấu với gạo tằm cho thiệt như mà cho nó ăn, song mỗi khi cho ăn phải nhồi riêng ra, đừng cho nó ăn chung với heo mẹ, vì đồ ăn của heo mẹ, hoặc sòng sít, hoặc nặng nề chậm tiêu, heo con chẳng nên ăn, nếu nó ăn theo những đồ heo mẹ thì ắt sanh bệnh trẻ, chừng cho ăn rồi sẽ thả ra cho nó theo mẹ nó. Lại cũng chẳng nên chớ nó ăn no quá, thả cho ăn ít mà nhiều lần thì hay hơn song mỗi ngày cho ăn mấy lần phải phân cho có chừng, đừng cho ăn nó lớn.

Hoặc lúc nào mà có nhiều heo nái đẻ con mà lượm với nhau, thì cũng nên coi con nào đẻ nhiều con nào đẻ ít, rồi bắt bớt heo con bên này nhiều lên bỏ qua bên này ít, chia heo con ra cho đều, cho heo mẹ cho bú, vì giống heo thì ngu lắm, không biết phân biệt được, hễ thấy heo con thì tưởng là con mình, cứ việc cho bú mà thôi. Làm như vậy thì heo con mới đều nhau, mà cũng đỡ được cho mình, khỏi lo cho heo mẹ thiếu sữa.

Cần nhứt hơn hết có một điều là heo con lúc vừa mới biết ăn, thì chớ nên cho ăn đồ chi sòng sít.

Lại còn một nỗi heo nái, thường hay nằm mà đẻ con, cho nên nhồi heo nái chớ khá để cho nó mập quá, những rơm cỏ để cho nó làm ổ, chớ nên để dài sợi lắm, mà cũng chẳng nên cho nhiều quá, vì hễ nhiều quá thì heo con hay chung nằm trong rơm, heo mẹ không hay, nằm dài lên trên đẻ heo con chết hết.

Lúc heo con còn nhỏ, chớ nên cho heo nái ở chung với heo đực một chuồng.

Phàm những heo con có ít sữa cũng được hai tháng, hoặc bảy mươi ngày mới nên giết sữa, nếu giết sữa sớm quá thì heo mất sức, chậm lớn.

Cách giết sữa heo con cũng phải tập lần, chớ chẳng nên giết ngang thình lình, khi muốn giết sữa thì ngày đầu phải nhốt riêng ra giấy phứt mà cho ăn, để cho nó lia mẹ nó một vài giờ rồi thả chung lại như cũ, cũng phải phân cho có hạn có chừng. Độ trong một ngày một đêm cho nó bú chừng 5 lần, rồi thủng thủng dần dần còn năm, còn 4, còn 3, còn 2, còn 1, rồi mới giết tuyệt. Chừng ấy phải cho nó ăn đồ bổ, như gạo tằm nấu cháo cho như mà cho nó ăn như đồ chi trước đó, Còn con heo mẹ thì cũng phải đảm bột đồ ăn, vì e nó ăn nhiều thì ắt nhiều sữa, mà con nó không bú thì nó lại căng sữa mà sanh ra bệnh bở-nhũ.

Trong một háy heo con thì cũng có mạnh yếu lớn nhỏ không đều, cũng chẳng nên giết sữa

một lược phải coi những con nào dẹt hơn, thì cũng nên cho nó bù thêm năm mười ngày cũng chẳng hại chi.

Lúc heo con vừa mới giết sữa, thì chuồng trại phải cho sạch sẽ khoản khoáng, lựa chỗ âm áp, 4 phía cho thông khí mà nuôi, chẳng nên nhốt chỗ ước át lạnh lẽo đơ đây, mà cũng chẳng nên để chỗ nắng nôi nóng này lắm. Gặp lúc trời tốt cũng nên thả nó ra đống mà cho ăn cỏ cho sớm sơ, chớ nên nhốt bó rọ mà nó sanh bệnh.

Khi heo giết sữa rồi thì phải cho nó ăn những đó bổ ích luôn, trong một ngày cho ăn 5, 6 lần. độ 7 ngày phải tắm một lần, tắm như vậy cho đến khi một ngày còn cho ăn có 3 lần thì thôi. Mỗi khi cho ăn phải trộn chút đỉnh lưu-hoàng hay là phát-tiêu vào đó ăn của nó, lại càng tốt lắm. Nước cho uống cũng phải giữ cho sạch sẽ, mỗi khi ăn rồi đổ dư trong chậu trong máng phải đổ đi mà rửa chậu rửa máng cho sạch.

(Sau sẽ tiếp theo)

Tân-châu, Nguyễn-châu-Sư.

兩州 NAM-CHAU 農工實業 Nông công thiết luận (Tiếp theo)

Việc thương-mại của bạn đồng-bang ta hiện tại đây nếu muốn hùn-hiệp cho nên việc lợi lớn mà hươ-g chung, thì trước phải thể đồng tâm cùng nhau, rồi sau mới thông-cốt hẳn thiết-điều-ước-lập chương-trình mà chúng ta đều ích-lợi. Kia người Tàu bốn trăm triệu, mà

năm 1905 người thương-mại lưu-nghị bên Huế-kỳ bị thương-quyền người yêu chế sĩ nhục, hãy còn giám-đồng-lòng lập ước cùng nhau không chịu mua bán hàng hóa với Huế-kỳ, ấy thật sự lợi mua bán đường nào, mà cũng bền giữ lời ước cùng nhau, lại có người liều mình tự tận tỏ rằng: lập cho nên điều-ước mà chống cự với thương-quyền của người, đầu thác cũng ưng! Lâm cho kinh phục đến người đi tặc, kiếm chỉ biết chữ-g nào!

Người Tàu rất đông mà hãy còn đồng tâm cùng nhau hiệp nên cuộc thương-mại bền lòng vậy thay!

Huê-g bạn đồng-bang ta tại Nam-kỳ đây không đầy ba triệu, mà rõ nhau tình việc dinh-thương-g lo bề thành-lợi, qui hồ còn danh-giá, giữ lợi quyền làm nên cuộc thương-mại vững bền như vậy há chẳng động sao?

Nam-kỳ ta đây có bao nhiêu người, ít người thế để rủ nhau, rủ nhau làm sự hữu-lợi, lại càng dễ cho mà đồng tâm, thế vậy... Ai còn lấy làm khó nữa thì thôi! Không còn chỗ nào mà lo cho thoát khỏi những sự chúng ta bị người Tàu chế-bại, hiệp-lợi, hùn-huội như lời nói trước đó, thì thiệt thòi xấu hổ hết chỗ phân-phó.

Nên xin cùng bạn đồng-bang chúng ta, nghĩ cho kỹ, suy cho cùng, mau mau lập ước cùng nhau cho đồng tâm mà làm cho nên cuộc thương-mại, về phần canh-nông chắc là còn danh-giá, giữ lợi quyền, hưởng lợi ngày sau vô hạn.

Có kẻ hỏi rằng: theo lời của ông luận đại thể về sự hùn-hiệp của quê-hương hiện tại đây làm nên một phần Việt-Nom canh-nông tổng-cước và Việt-nam thương-mại tổng-cước, song việc đại thể ấy, thì phải hiệp cho đảng bực thương-lưu và mấy ông quĩ-giáo-nghiệp-thông-cốt-hồn-hiệp-ngân-tư mà làm nên hai cuộc ấy, đảng mà chúng hưởng lợi quyền của quê-vực ta bỏ cho khách-thương-thâu thập bấy lâu, lời luận ấy thật là đều ích-lợi cho bạn đồng-bang ta từ đây biết đường nào! Song phạm việc chi tương-cũng phải tự-ti nhĩ cao, tự-di nhĩ viễn chí. (Từ tiếp mà lần đến chỗ-rao, từ gần mà lần đến chỗ-xa) Với người An-nam ta bấy lâu chưa quen nghề hùn-hiệp dinh-thương, ngày nay mà làm theo lời của ông luận, chẳng may một cái, phải đem sự nghiệp của Nam-kỳ mà bỏ quên chìm dưới đáy biển Đông-Dương này không? Dầu mắt công-cảng cũng không đủ phán-năng chi, tiếc cho cái sự nghiệp của An-nam ta chèn

THUỐC ĐIỀU HIỆU SÚNG ĐỒNG

BAO XANH

Mùi đá ngon mà giá lại rẻ

nhét thuốc này da chấy mấy năm mới có một cái tư-sảng làm vậy phải để làm sao?

Nên theo ý tưởng của tôi, chi bằng ai có sức bao nhiêu thì làm bấy nhiêu lần lần tới đầu hay đó, dầu có ruồi thì hư bất quá một hai nhà trong Nam-Kỳ ta, thì cũ-g kh'ng đ'đ khuyết gì bao nhiêu, há chẳng tiện lắm sao?

Lời ông hỏi đó cũng thật là thái-bình dụng sự đó chúc, song chúng ta phải nghĩ vậy: Từ ngày chúng ta chịu ơn nhà-nước Đại-Pháp giáo-dục nhân-nay, ra vào dưới bóng cờ tam-sắc mừng cùng nhau mà nói rằng: Chúng ta đã gọi đảng nước văn-minh của nhà-nước Đại-Pháp ta rồi, ông nghĩ coi, ai mà chẳng biết mừng, nhưng mừng là mừng ơn giáo-hóa của nhà-nước Đại-Pháp ta điều dặc ta ra khỏi chốn tối tăm mà làm nên một cái nào-cán thông-sáng cho chúng ta ngày nay mở mang nên một giải đất hữu-dụng này cho chúng ta cộng hưởng. t'xin ơn gọi đức của nhà-nước biết đường bao! Nhưng hỏi lại chúng ta bây giờ, chúng ta cũng ngồi đó mà chờ cho nhà-nước xuất tiền công-khố mà nuôi chúng ta nữa sao?

Nghĩ chẳng qua nhà-nước mà nuôi dân có khác nào cha mẹ mà nuôi con. Nhà-nước nuôi dân bất quá cũng đ'ao kinh-đắp-lộ, lập-chợ, bắt-cầu, mở đường-thủy, bộ cho dân thông-thương, khai-phá điền-địa cho dân làm ruộng, trong thì giáo-dục về phần văn-chương, công-nghệ, như: thiế-bác-vật, hóa-học chẳng luận khoa nào theo người chủ-mệnh, heo thoi mà trạc-dụng, học tốt nghiệp rồi, n. coi ra thì chúng ta phải có chút lao-âm-lao-lực chi đó, hùn-đặng thì thế-vớ đời-chớ, chớ mỗi người đều mừng nói chúng ta nay đ'g đứng dưới bóng cờ văn-minh rồi, mà mỗi người chẳng làm theo phận-sự văn-quinh của nhà-nước giáo-dục thì có ích chi đâu.

Còn cha mẹ mà nuôi con, kể từ ngày oa oa cho tới ngày biết đi biết chạy, cho đến n. ấy học hành lập-tấn, thì công-đức của cha mẹ bằng ăm nuôi dưỡng biết sống hiền-pào mà kể, song đ'ra ngày tới nghiệp thành-danh rồi, thế phải hành-kỳ

sở học của mình cho vừa lòng cha mẹ nuôi con, như nhà-nước nuôi dân đó vậy, chớ chẳng nên nói con có mẹ cha mà nghiệp nhà đ'đ người hưởng, dân của nhà-nước mà công-lợi đ'đ khách-xài, làm con đường ấy, làm dân đường ấy, thì có ích chi cho mẹ cha, có ích chi cho nhà-nước.

Ngày nay chúng ta gọi là gọi ơn văn-minh của nhà-nước giáo-hóa rồi, thì chúng ta phải đ'đ cái lợi quyền-thương-mại trong cõi Việt-nay ngõ đ'đ hùn-tư-bền, hiệp-y thức lại mà lập nên một cuộc thương-mại hưởng chung lâu dài dưới bóng cờ tam-sắc này, vậy mới gọi là đ'đ gọi ơn giáo-dục chớ!

Hiện nay tại Nam-kỳ d'đ ra thương-trường thì khách-thương đã đ'đng chật, thế-lợi cạnh-tranh đường này, chúng ta dùng một-cái tư-bộ ta tiêu mà chẳng chịu đoan-thể cùng kính-nhau, đem ra mà thi-thố cùng người, ví chẳng khác nào bơi một chiếc xuồng xông ra ngoài biển cả, bạn đồng-bang ơi! Chẳng những không phước-nhỏ mà thôi, còn e mắc phải họa-to thì chớ!

(Sau sẽ tiếp theo)

NGUYỄN-TÒ-TRƯỚC.

Diễn-báo

Một binh Anh

Tin bữa 12 juin

Phía Bắc Neuve-Chapelle. Anh tấn binh đất lợi. Theo một binh không có chỗ nào mà không giáp chiến. Anh thắng trận Messines được oai danh. Anh đã chiếm đ'đng trung núi Lys, chặn đường thông-thương của Đức với phía bắc thành Lille.

Tiến thủy-đỉnh Đức

Một chiếc tàu I-pha-Nho đ'đc một chiếc tàu lặn Đức bị hư máy vào đến Cadix (I-pha-Nho)

Một binh Anh

Tin bữa 13

Phía đông Messines Anh tấn; đột đ'đng làng Gapeard, hai bên mé rạch Douchez. Anh cũng có hơi tấn một chút. Phía Đông-bắc Gouzeau Court dưới nam Scape và gần Hens và Ypres, pháo-thủ Đức bắn giã. Trời không trong tốt mà phi-thoam cũng giúp ích cho binh đ'đc. Ta mất h'đ một chiếc.

Một binh Nga

Gần Hinorgou, Baranovitchi và Breslau, hai bên đánh nhau đ'đ tợn.

Thuốc hút
hiệu
CÀ-LÔP

(TRÁI ĐẮT)

Là một thứ
người ta ưa
dùng hơn và
hay hỏi mua
thường lắm

Có một mình hàng DENIS FRÈRES
có trữ mà thôi.

Hì-lạp-quốc

Vua Constantin hưởng ngôi cho con là Alexandre. Thành Langsa đến Cornothe. Một toán binh Anh-Pháp vào xứ Thessalie không ai cản trở, đi đến Ellassone rồi.

Một binh Anã

Tin báo 13

Hai toán binh Đức một toán thì đến đánh mà giặc những đồng lấy ta để lấy hơn qua gần sông Sotichez, còn một toán thì đi đánh Đông-bắc Richebourg đều bị Anh đánh lui.

Phía Đông Leverquier, phía bắc Estalagnicourt, phía tây Labassés và phía Đông bắc Neuve-Chapelle, ta tấn binh được thắng.

Tân báo

Một nghìn phi-thoán A-lơ-môn đến liệng trái phá xuống phía Đông Luân-Đôn. 49 người chết, 300 người bệnh.

Thế-giới tân văn

TRUNG-HOÀ

Tuy là trong nước loạn như vậy, mà việc Nông, Thương, Kỹ, Nghệ cứ tiến hóa luồn. Người ngoại-quốc cứ dần dần đến ta mà làm việc này việc nọ rần rần rộ rộ. Thấy vậy cũng đủ biết rằng bao lâu đây Trung-Hoa cũng sẽ nên một nước thành cường bên cõi Cực-Đông này.

Một nghe tin rằng có người nước Mỹ được phép đặt năm đường xe-lửa mới. Cộng lại năm đường bộ dài chừng 2.500 ngàn thước. Định trước phải tốn ít nữa là 100 triệu đồng vàng. Một đường chạy từ Phụng-Thiên tới Ninh-Hạ; một đường đi từ Hàng-châu ở Hồ-nam cho tới Nam-Ninh; một đường đi từ Hàng-châu tới Phước-không và một đường chạy từ Kiông-châu tới Lohui.

Chắc làm sao việc thương mại cũng được nhờ mấy đường xe mới ấy nhiều.

Quan Đốc Tchang-Siu nói tới Thiên-tân. Đạo binh lưu-cận của Đốc Đốc (được hai ngàn người) đi đến Bắc-kinh

với. Ông Tchang-Siu nói: Như Chánh-phủ chịu theo ý người mua, như muốn thâu quyên của Thượng-Hạ, nghị-viện cũng nhiều việc khác nữa, thì người sẽ ra mà giải hòa giùm.

Nhật-Bản

Người Nhật đều chán Nga-quốc không thật ước với Đông-minh. Song các báo của Nhật thì không tưởng như vậy, lại rao rằng sau Nga riêng chịu hòa cùng Đức Áo thì sanh đều khó. Người Nhật không tin là Đức thật lòng cầu hòa với Nga. Cả nước Nhật đều có lòng ái-truất Tàn Chánh-phủ Nga.

Nhật nghe tin Huê-kỳ kéo binh qua Âu-Châu thì có ý không tin, vì nghĩ đương kim Huê-kỳ có 3.441 vị quan võ cùng 77.363 quân mà thôi.

Nếu một năm nữa mà chưa rồi giặc thì Huê-kỳ mới chen vào vòng chiến-tranh mà giúp Đông-minh được. Vì chừng ấy Huê-kỳ mới có thể mà tập thành một đạo đại-binh.

Mau như vậy là cũng nhờ luật Huê-kỳ buộc mỗi người tới tuổi phải đi lính, bằng không thì một năm cũng chưa đủ.

Nhật-quốc lại sánh Anh, Mỹ hai nước nói sao mà Anh lại dần dần chịu buộc dân đi lính còn Huê-kỳ lại mau bắt buộc việc ấy? Và dân hai nước là một cõi một nước mà ra, một giống sao lại không đồng ý như thế? Một hai người Nhật-bản tri-thức cho là vì dân Huê-kỳ cũng như một người kia vạt giàu lớn, liền biết phải kiếm thế hay mà giữ của.

Các nước hòa hảo một lòng với Nhật hay Nhật cứ ở Terrachi làm Thừa-tướng, cũng mấy quan Thượng-thor mới đây, đều bằng lòng lắm.

Có một hai tờ Báo-chương của Nhật nói: « Không hiểu rõ ý chi mà Huê-kỳ lại ra trường chiến-tranh. E khi Mỹ một ước với Pháp-quốc, Anh-quốc mà làm hại các Đông-minh khác chúng? » Mấy nhật-báo ấy mà nói vậy là có ý làm hại quan Thừa-tướng Terrachi.

Ông Hoàng Vazensic de Pausse trong mạng.

Paris, le 25 avril 1917

Nguyễn ông Hoàng này ngồi máy bay

bị binh Anh bắn Phi-thoán phải hạ, người phải bị đạn.

Một quan võ Langsa rõ ràng mất thấy ông Hoàng từ đương thuật lại rằng:

Ông Hoàng muốn thấy mặt vợ rồi có chết, nói: « Người đi gần chết ý muốn như vậy không lẽ mà người Pháp và Anh không cho.

Mà thật, các quan võ Pháp và Anh chịu gọi cái thơ của ông Hoàng phi-công về bên nước người.

Vài ngày sau cái thơ ấy trở lại, Lật ra coi thì thấy ngoài bia giấy có gạnh chữ « Abgilenh ». Dưới chữ ấy có người ký tên như vậy: « Vilhem I. R. »

Vừa nói qua thì ông hoàng Frédéric đã biết ấy là chữ của vua Đức là Guillaume II viết. Vua Guillaume II hằng không chịu cho vợ chồng ông hoàng thấy mặt nhau.

Giận lắm, ông hoàng nói lớn rằng: « Ta cũng biết... biết sao mà Guillaume II không cho vợ ta qua đây, vì nó biết vợ ta là người ra thế nào... »

Biết nàng sẽ khai bết bên Đức quốc bây giờ dần cho bạn gái có sang trọng cũng phải chịu đói, khai rằng nào dân sự nào lính tráng gì đều oán hận vua, nàng sẽ khai rằng cả trào vua tôi gì đều rung động vì sự nước đại-cơng là Đức-quốc nay mai đây phải tan hoan.

Nói như vậy rồi ông hoàng một đôi té ngựa ra. Ai này đều xúm lại săn sóc, kêu gọi. Ông hoàng tỉnh lại, song qua hai ngày thì sau người đã là trần.

Nam-kỳ thời sự

Giá lúa giá bạc. Mỗi tạ 68 kilos chữ tới nhà máy từ 2\$30 104 2\$35.

Table with exchange rates for various banks: Kho nhà-nước, Hàng Đông-dương, Hongkong Shanghai, Chartered Bank.

Saigon

Tại làm sao? - Ngày 12 juin lên 6 giờ chiều, hai người Annam kia đi chơi đến

đường Krantz, rồi bị giồng lớn mưa ào, mới vào tiệm hút số 94 mà đục mưa. Không biết tại làm sao mà lại chưởi và đánh trầy mặt người Quảng-dông Bon-Phát là chủ tiệm và tên tài-phú Giang-Sum. Tại phá chúng nên bị chúng rầy, hay là tại hát không trả tiền, hay là ghét người ngoại-bang, hay là giận kẻ đem thuốc độc mà hại Annam?

Cholon

Trần-thị-Huê và Nguyễn-thị-Lang đóa-bà gian, vốn người xóm-cuối(Cholon). Một người bộ cũng bị tử-sắc, cầu-tôm, cầu cua đã tưng cùng lắm nên ăn cắp một chiếc vàng và một cây dù, còn thấy Huỳnh-vân-Hưng, thơ-ký tại tòa nhì dinh Thượng-thor, đem mà bán lại cho thị kia. Bán bao nhiêu thì không biết cho hai vật ấy giá ước 40 ngàn. Hai ả đều bị giải đến phòng-vấn quan Biện-ly.

Nói tới câu cua, câu tôm thiệt nghĩ mà buồn tanh! Việc cỡ bực thì người nước ta nay bày món này, mai bày món nọ, giới cha chũ là giới! Còn như nghề làm ruộng, nghề chạm trở cùng nghề gì khác cũng vậy, không thấy ai bày biện chi hết mới kỳ! Còn nói chi về việc cỡ bực gian lận thì lại nghề làm, một ngày một tấn bộ thêm hoai! Như khi trước đánh bài thì một đồng bạc giấy xé ra làm hai đồng mà lặn người. Người đời này nghĩ xé ra thì uống, thì mất công đánh lại, nên để nguyên cái giấy mà xếp xeo xeo coi inh hộc hai cái. Tài thiệt!

Người đời nhiều kẻ tình ma? Xin đừng lập lờng bỏ nhà đi đầu. - M. Bùi-vân-Du tuổi ngoài hai mươi làm nghề thợ bạc, nhà ở đường Fros-tin. Tối bữa 12 juin, người mắc đi công chuyện phải khóa cửa nhà bỏ về. Đến khuya trở về thấy cửa mở, coi tại thì khóa bị người bẻ. Vào nhà thấy 40 quân công sáu cái nút vàng cả thảy là 54 đồng rưỡi bạc. Đa bên đi có bát và xia cho lính tìm kiếm đưa gian.

Đi xe máy phải cho cẩn thận. - Trần-vân-Vinh, 27 tuổi, là người thợ bót tóc, ở đường Cây-mai nhà số 48. Bữa kia đi

xe máy bị xe kiên của tên Nguyễn-anh-Quy, 24 tuổi, đụng cũng tại đường Cây-mai. Xe máy có hư móp chút đỉnh. Tính lại phải tốn tới 12 đồng mới sửa cái xe máy lại được tử tế.

Bởi. - Nguyễn Lê-vân-Tuất ở tại Takeo thuộc Cao-mên người đã được 56 tuổi rồi mà cũng hay lo làm ăn mướn ghe lóng của ông Lý-xuân-Kiến mua nọc trám xuống Chợ-lớn mà bán. Vì đi cũng xa đường mà bán buôn ai không cầu cho động lợi nên mướn người coi ngày công mua chuối công Thủy-leng nương-nương (Bà-Thủy) rồi mới lui ghe.

Hãy đâu ông thấy ông coi số sệt chữ định chữ mắt ngày không nên xuất hành mà ông tưởng là nên xuất hành...

Hoặc lịch nói bậy cũng không chừng. Việc đó tôi xin thú thiệt rằng tôi không thạo cho lắm... Ý! Viết câu này ra rồi mới yên, chớ không, cái lương-tâm nó cứ rầy hoai, nói: « Có biết thì nói, bằng không thì ngậm miệng lại.

Bởi vậy ghe dần dần bị bẻ bẻ chợ Bình-dông thì bị bẻ qua ghe rồi phải cuốn thuyền-sách. Ấy là: Tại bị bẻ hết

lính, lịch mới không nhảm, thầy coi công làng quê.

Trên đi đạo thành-phố. - Nguyễn-vân-Ô, 44 tuổi, làm ruộng, ở tại làng Chánh-Hương (Cholon) ra Chợ-lớn lính tráng của mình bị bỏ phứ-de (fourrière). Cho Ô dáo trâu đi hơ hông bị trâu vụt chạy. Theo bắt không kịp nó chạy lên đường này qua đường khác. Nó chạy đến đường Cây-mai gặp khách-trá Dang-Hang, 21 tuổi, buôn vải, đạp xe máy chạy đông... ủa quên! Cho tôi xin lỗi, nghe chú Dang-Hang tránh không kịp bị trâu đụng nhào hớt. Nguyễn-vân-Ô xin chịu số tiền thuốc thang, Dang-Hang mới không thưa có chi hết.

Để l! Đóm-bà Minh-Hương là Lưu-Muội không biết mấy lần bị « mèo » là Trương-kim-Báu, tài-phú tiệm Ban-hoa-Xương đánh đập. Nguyễn hai người ở với nhau đường Jaccaréo. Lưu-Muội chịu không thấu nên đến cơ bót định có bỏ Báu mà trở về nương dựa với cha là Lưu-Phu, ở đường Richaud.

THUỐC ĐIỀU

HIỆU

CÀ-LÔP

(TRÁI ĐẤT)

Mùi nó thơm tho diệu dàng chẳng có thứ nào bì kịp.

Có một mình hàng DENIS FRÈRES có trừ mà thôi

Trong mấy cửa nhà hàng, thính-giác trời đã một trận mưa rất lớn, làm cho hai cha con phải nép dưới mái hiên một tí lâu, mà đợi cho tạnh mưa đứng về. Đứng giây lâu, thằng Bì buồn, buồn vì trời mưa dông làm cho mình mất hết một chuyến vui. Vậy thằng Bì mới kêu cha má hỏi: « Ba ná! Trời mưa chỉ vậy ha? » Cha nó muốn cho nó vui, nói: « Trời mưa cho mềm đất, cho xanh cây ruộng, gieo mạ dặng có lúa có cơm cho mình ăn. »

Thằng Bì dưng ngẫm-ngẫm hồi lâu, rồi hỏi nữa: « Trong xứ mình có ruộng, trời mưa thì phải rồi, chớ Saigon, ruộng dầy có, mà dưng cũng mưa, hay là dưng thấy mình đi coi nhà hàng dưng ghét, à ha? »

Tia-Sia.

Mảng một lời luận hay

Của ông Nguyễn-văn-Tuấn.

Nhà văn-sĩ làm nhạc công trình mà ăn học, rồi đem hết lòng dạ, hết trí hóa, hết gan mật ra dựng tí thanh tá cảnh làm muốn đoạn văn thơ, biền bác phú ha thế tục, trả nghĩa những đầu lơ lơ cho đời. Sự cực nhọc ấy, cái công cang ấy, ta chẳng nên xem làm thường. Trờ ra những lời trái tai nghịch ý ta, còn bao nhiêu tư-tưởng hay, lý-tưởng trổng, ta hãy cất kỹ cang vào thơ-vịnh, hãy tạc vào lòng, ghi vào đá, hãy rao truyền cho người đồng loại cần dưng.

Trong Nông-Cô ngày 17 Mai ông Nguyễn-Thước luận việc lập « Việt Nam thương mại đồng cuộc » và « Việt Nam canh-nông đồng cuộc » hãy làm nhằm là trông cách cho Annam ta lo hồi hồi nghề nông và song trang nghiệp cũ.

Bạn đồng bạn này,
Đầu đầu cũng là đầu trời đất,
Hề cho mình ngày ngày lấy lấy.
Từng ngày cũng khắp năm châu,
Yên-minh ra một song giũa nên danh,
Hay xé mình được năm ba phần văn-

minh, há tưởng rằng xưa nay vậy hoài được sao? Há cho rằng mình bắt tài, làm chi chẳng dưng sao?

Nếu chớ vị nghiệp-chủ trong Nam-kỳ hiệp nhau lại theo lời ông Nguyễn-Thước luận, chắt là việc thành tựu chẳng sai.

Rất đời đời bà hèn Pháp hiệp nhau lại lập hội « Patria » không thêm mua đồ ngoại-quốc, nhất là đồ kẻ nghịch, còn được thay. Huống dưng ông con trai, nhà giàu xừ này hiệp lại lập cuộc buôn bán há chẳng xong sao. Ta dưng ra buôn bán, rồi khuyến dưng lại lập hội cử mua của Annam-công dưng mà!

Tuy nay tại chợ Bến thành,
Tiệm này phố nọ đã dưng dưng khem.

Song chưa đủ. Tôi ước ao cho mấy ông buôn bán ở Saigon rao vào nhật-triển, kêu dưng chủ Lục châu, làm ra những hội ông Nguyễn-Thước đã luận trong N. C. số 16 mới dưng dưng công Đại-biêu tờ báo chương này.

Làm sao cho rõ ràng:

Giòng Hồng-Lạc chẳng dưng dưng đi,
Quyết thế không thua thiệt Khách Chà,
Dưới cờ tam sắc Langiá,
Kể xong học hỏi người ra hội hùng.

Chớ lời luận dưng hay, hay mà ta không đồng tình núp dưng, nào khác trong một nhà kia để hơn mười cuốn sách phong-hóa mà nội bà con không ai biết đạo-lý là gì. Trong nước đã có tám chín cái nhật-triển, mười mấy năm trường hằng nói về nghề buôn...

Tôi chắc rằng: muốn giữ của cải trong xứ này về tay Annam ta, chẳng phương nào mẫu nhiệm hơn lập « Việt-Nam thương-mại đồng cuộc » và « Việt-Nam canh-nông đồng cuộc » hẳn chuyển vận cho nổi những hàng hóa ra vào và đủ sức mà tranh đua cùng các hàng ngoại-quốc. Nếu ta không hiệp nhau lại, khó nổi bán buôn làm, vì ở Cla-thơ M. T... đã làm thử, song bị Khách-trú dưng lòng lén lược một sách dưng hơn.

Đặng-văn-Cai

Cựu chủ-bút nhật-triển.

Hội canh-nông Mytho

Tờ cáo-báo của ông Đốc-phủ-vũ
Bôn-hữu-Chung là Chánh-dổng-lý
Hội-dồng-cải-quản làm cho Đại-hội
nhóm ngày 4 juin 1917

Bẩm quan lớn Chủ-tính.
Mấy ông.

Trước khi đọc tờ cáo-báo các việc của Hội đã làm trong năm rồi cho mấy ông nghe, tôi xin cảm ơn quan lớn Chủ-tính đã có lòng hạ cố ngày nay đến dự Đại-hội làm cho thêm sự trọng thể kỳ nhóm này và tôi lại vui lòng mà cho mấy ông hay rằng ông Phó-dổng-lý của chúng ta là quan Huyện Trần-nguyên-Lượng đã dưng thuyết-ho về làm việc trong bản tỉnh và đã trở về mà giúp việc cho Hội như cũ, từ hôm tháng trước tới nay.

Ấy cũng vì quan trên cố cấp việc Hội của chúng ta nên nhiệm lời của chúng ta xin mà đòi quan Huyện về, bởi vậy nên nay giữa đây tôi thay mặt cho Hội Canh-nông mà tỏ lời rất cung kính của chúng ta dưng tạ ơn quan Nguyễn-soái và quan Chánh-chủ-tính Mytho đã có lòng nhân hậu mà nhiệm lời của chúng ta xin, thì chúng ta cũng nguyện hết sức mà làm việc bổn phận cho xứng đáng cái ơn ấy.

Mấy ông.

Chiếu y điều thứ 16 (Hội lúa) và điều thứ 30 (Hội cho vay) của điều lệ Hội Canh-nông Mytho, nay Hội-dồng-cải-quản nhóm Đại-hội mà làm tờ cáo-báo cho mấy ông rõ các công việc của Hội đã làm trong năm rồi đây là 1916, cũng là trình cho mấy ông xét một ít việc sau đây sẽ tỏ bày.

HỘI-VIÊN. — PHẦN-HÙNG

Cũng như mọi năm, số Hội-viên có thêm bớt, có thay đổi tên, là vì có kẻ mới về Hội, có người bán phần hùng, có người qua đời. Tính chung niên rồi thì số người đứng số Hội ngày nay là 863, hơn năm ngoài 6 người còn số phần hùng thì 1448 phần, hơn năm ngoài 6 phần.

Số Hội-viên ấy chia ra 8 phần số thì:
Phần số Châu-thành..... 97 Hội-viên
» Bến-tranh..... 168 id.
» Chợ-gạo..... 95 id.
» Thuộc-nhiều..... 60 id.
» Ông-vân..... 79 id.
» Cái-bè..... 105 id.
» Chợ-giữa..... 95 id.
» An-hóa..... 158 id.

Cộng..... 863 Hội-viên

Quản-dốc nghị-viên. — Trong chín ông Quản-dốc nghị-viên thì cũng y như cũ, không có thay đổi người mới, duy có ông Trần-nguyên-Lượng là Phó-Đổng-lý, Tri-huyện Chủ-quận Chợ-gạo vì việc quan cần nên phải thuyết-ho đi nghỉ làm Chủ-quận Chợ-mới từ ngày 23 juillet 1916 cho tới ngày 21 mars 1917 dưng bỏ trở lại trong bản tỉnh. Ông Trần-nguyên-Lượng đi mấy tháng thì chức Phó-Đổng-lý chưa có ai thế, nên nay ngài về rồi thì Hội-dồng-Cải-quản nhóm 16 ngày 5 avril 1917 có tái cử đờ ngài lại như cựu chức thì ngài đã lãnh mà làm việc từ ngày đó, tới nay mà giúp cho Hội.

Vậy ngày nay Đại-Hội thì mấy ông hãy xét mà y phê lời cử tạm của Hội đó.

Ty-thuộc nghị-viên. — Trong ty-thuộc nghị-viên 8 phần số cũng giữ chức phận như năm rồi, duy có ông Tạ-vân-Hải là Phó-Đổng-lý phần số Thuộc-nhiều xin thôi, có Ông Huỳnh-công-Chính là Hương-cá đương niên làng Dương-Điền thế chức ấy, và ông Nguyễn-vân-Hữu là Phó-Đổng-lý phần số Bến-tranh từ trên ngày 5 avril 1917 thì chưa có ai thế.

Ông Nguyễn-vân-Hữu, Phó-tổng Hưng-Nhượng là một viên quan hiền lượng và sốt sắng với Hội, vậy nên chúng ta hãy làm thương tiếc người về cùng. Giữa đây tôi xin thay mặt cho Hội mà tỏ công trong thân của ông Phó-tổng, nhiệm tình hoài ái của chúng ta hết thấy.

Hội lúa

Phần bên qui trữ lúa từ khi lập nên Hội tới giờ chúng ta gặp tình những chuyện chẳng may luôn luôn.

Cũng như mấy năm rồi vậy, chúng ta chưa mở mang chỉ dưng thấy dưng ích lợi về phía qui trữ lúa, là vì việc giặc

giữ hãy còn, làm cho giá lúa về dưng và làm cho chúng ta phải ngưng các việc mở mang trong phía đó lại.

Bởi vậy năm rồi đây cũng như mấy năm trước vậy, chúng ta cứ làm bao nhiêu việc có mà thôi, nghĩa là góp lúa cho vay lúa, bán lúa mà thôi.

Kho trữ lúa. — Bấy cái kho của Hội dưng còn chắc tới nay không, không còn chỉ sửa lại.

Sự thâu lúa hội. — Khi sự thâu ngày 10 avril, thâu rồi ngày 20 mai 1916. Số lúa thâu tính chung dưng 40.967 giạ 40 litres, cân nôi về bao là 934.846 kilos.

Sự xuất kho. — Lúa trữ cho tới ngày nay thì dưng tới không có hư hư chỉ hết. Lúa của hội năm nay cách bán dưng như mỗi năm, nghĩa là tự ý phần số nào muốn bán riêng thì bán, không thì Hội Cải-quản bán giùm cho.

Phần số Ông-vân bán riêng ngày 8 novembre 1916, giá 2\$70 một tạ 68 kilos cân nôi về bao.

Phần số Chợ-gạo bán riêng ngày 16 décembre 1916 giá 2\$70 một tạ 68 kilos cân nôi về bao.

Phần số Thuộc-nhiều bán riêng ngày 9 Février 1917 giá 2\$36 một tạ 68 kilos cân nôi về bao.

Phần số Chợ-giữa bán riêng ngày 6 Février 1917 giá 2\$40 một tạ cân nôi về bao.

Còn phần số Bến-tranh và Châu-thành kêu bán không hiệp, kể giá lúa xuống hoá; thì Hội-viên nhóm nhau lại không chịu cho phần số bán, nên số lúa hội còn trong kho, chờ giá lúa lên lại mà bán. Lúa chưa có hư hư chỉ hết.

Hội cho vay

Phần cho vay càng năm càng thêm thanh lợi, coi ra thì hết thấy Hội-viên đều chịu làm.

BẠC VI CHẤT CỦA MỖI NĂM 1917
1* 1/4 bạc phần hùng của Hội-viên dưng rồi..... 3.957\$50
2* Bạc dưng Vi-chất chung để mà lập Hội dưng..... 579.300\$00
3* Bạc dưng của Hội-viên thế dưng cho Hội mà vay bạc. 264.890\$00
4* Giá lúa tại kho của Hội... 90.483\$50
Cộng chung..... 5.891\$00

Trong số bạc vi-chất này, Nhà-nước bao cho Hội, làm nơi bưng dưng-dưng ra mà cho vay như dưới đây:

Cho vay thế dưng lúa tại kho
Số người vay..... 52
Số bạc vay..... 6.980\$00

Cho vay thế dưng đất
Cho vay dưng 1000\$00
Số người vay 73
Số bạc vay.... 33.900\$00

Cho vay trên 1000\$00
Số người vay 28
Số bạc vay..... 81.300\$00

Cộng..... 84.600\$00 94.600\$00
Cộng chung số bạc vay. 101.580\$00

Trong số 94.600\$00 cho vay thế dưng đất thì có 58.700\$00 là bạc mới vay, còn 40.900\$00 là bạc nợ cũ thay giầy lại.

NỢ TRẢ

Cho vay lúa
Số bạc vay..... 6.980\$00
Số bạc trả..... 4.000\$00

Còn lại..... 2.980\$00 2.980\$00

Cho vay đất
Số bạc cho vay
năm 1915.... 88.930\$00
Số bạc trả rồi... 87.930\$00

Còn lại... 40.900\$00 40.900\$00
Cộng chung số bạc còn lại.. 45.880\$00

Số vay lúa còn thiếu lại qua tới cái năm mà chưa trả dưng số là vì kho Bến-tranh và Châu-thành chưa bán dưng lúa, nên số bạc 2.980\$00 còn thiếu đó là bạc của hai phần số này mà thôi, mấy phần số khác dưng trả dưng rồi.

Theo như các dưng tới, đi bày đó thì Hội chúng ta thì phát phía bên cho vay mà không dưng tiền phát phía bên qui trữ lúa, là cũng bởi như có chúng tôi đi nói khi này. Nhưng mà việc giặc này coi thì yếu rồi, bởi vậy cho nên chúng ta phải lo trước ngày nay dưng lúc thái bình Hội chúng ta dưng tiền phát, bởi vì chúng ta cần làm sao ngày nào Đại-pháp cùng Đổng-minh toàn thắng rồi thì ngày ấy các việc mở mang dưng dưng thanh tựu một cách phi thường.

Như vậy nói tới xin máy ông này với các việc sau đây đây thì...

- 1- Các một phần... 2- Các một phần... 3- Các một phần... 4- Các một phần... 5- Các một phần... 6- Các một phần... 7- Các một phần... 8- Các một phần...

HỘI ĐỒNG CAI-QUẬN

- Chánh-dông-tỷ, Signé: ĐOÀN-THU-CHUÂN. Phó-dông-tỷ, Signé: TRẦN-NGUYỄN-LIÊN. Thủ-biên, Signé: NGUYỄN-VĂN-TÂN. Tư-lương, Signé: TRẦN-QUANG-XUÂN. Quảng-độc-viên, Signé: PHẠM-VĂN-NÔNG, NGUYỄN-THÀNH-LIÊN, ĐỖ-VĂN-LIÊN, PHẠM-VĂN-CHUYÊN, NGUYỄN-NGỌC-CHUYÊN.

Rượu Sâm-banh hiệu MARQUIS DE BERGEY là rượu nhứt hảo hạng.

HÁT BÓNG (Le Cinéma)

Trong hát-bóng này, người đã từng nghe. Trong ba triệu dân xứ Nam-kỳ, ít nhất là ba triệu dân xứ Nam-kỳ, ít nhất là ba triệu dân xứ Nam-kỳ...

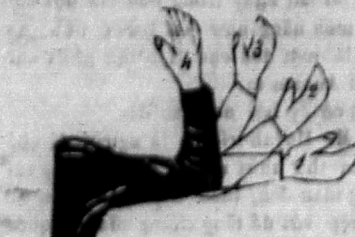
Theo thời kỳ như vậy thì đẹp mắt lắm. Từ ngày văn minh phát-hiện, người mới thấy ra kiểu mới, không chỉ hình giấp-sấm chụp hình trong kiếng, để biến sự tượng-dàn-dội, cho đời hình vào vách tường trắng. Chuyển này hình không...

phải là hình ảnh, cho nên bóng coi tốt hơn. Ấy cũng là tiến-bộ rồi, mà ý muốn của con người chẳng khi nào dứt đâu, càng tới chừng nào, thì càng vọng tưởng đi mới lạ, chừng ấy. Cho nên, người xem bóng đẹp như vậy không vừa lòng, muốn sao cho hình nữa men như người thật. Vậy mới làm sao bây giờ?...

Tính như vậy rồi, có người chụp hình theo như hình vẽ đây. Hình số 1 cái tay ngay, hình số 2 tay hơi cong-cong một chút, hình số 3 tay cong nhiều hơn một chút nữa, hình số 4 thì là một cái tay co vò. Hình ấy in vào một tờ giấy mỏng mà trong ngoài như kiến, đem hình ấy để trước đèn, rồi làm một thế quay cho bóng hình số 1 chụp lên hình số 2, rồi bóng hình số 3 chụp lên bóng hình số 4 v. v. Làm được cho mau thì người coi thấy bóng một cái tay co vò, theo như hình số 5 sau đây. Cách làm thì làm như vậy đó, chứ còn theo đời văn-minh này, người ta chế biến nhiều lắm, cuộc cơ-rào nói sao cho cùng. Muốn chụp hình đẹp hát-bóng thì có một thứ máy chụp-hình riêng, có bàn quay. Như muốn chụp một người đi hay...

là một cái xe chạy thì ô-máy chụp-hình nhâm, đi theo người đó nay là cái xe đó, cứ việc quay máy thì xong. Đem hình chụp ấy về, có máy móc làm ra cuốn hình hát-bóng như là mấy cuốn giấy xanh (bande) trong máy nhà giấy thép vậy, nhưng mà thứ này bề ngang lớn bằng hai, bằng ba giấy xanh nói đó.

Đem chừng đem ra hát, thì có máy tháo cuốn hình ấy ngay đèn-dội, máy này tháo ra mau cũng như hồi lúc chụp vậy, cho nên bóng hình cũng đi như lúc chụp.

Thật là một cuốn hình hát-bóng. Nói chỉ cảnh thiên-nhiên xứ này xứ nọ, muốn chụp mà hát-bóng thì có hao tốn bao nhiêu đâu, thật có chút công-ôm-máy đi «quay» chụp đó mà thôi. Tôi đã nói rằng chỗ muốn của con người chẳng biết sao mà gọi cho cùng được, vậy nên không phải đem cách tự-nhiên ra mà làm cho vừa con mắt người được. Bởi ấy, tay cơ-xảo mới bày về ra tưởng này truyện nọ, mượn kép hát đại danh làm tuồng cho mà chụp. Bấy tôi xin giải sơ ra một ít chuyện khó làm mà người đã làm nên việc rồi. Như muốn hát một đám ăn-cướp vào cướp phá một tòa nhà nguy-nạ tọng-rãi, trong đấy có đủ đồ quý-lạ. Nếu mà sắm một cái nhà thật, đồ-dặt thật rồi làm cho hư nát hết, thì phải hao-tốn nhiều lắm. Vậy thì phải làm đồ giả, vì chụp một lần rồi bỏ đi, nhưng đồ giả làm được giống vậy cũng là mất tiền rồi. Còn làm một bọm ăn-trộm leo tường lầu cao, rồi trệt chơn té xuống. Như thăng ăn-trộm ấy, mượn một kép hát nghề làm được rồi, mà lúc leo tường rồi có sự-ấy thì sao? Còn ở trên cao bước tay té xuống chưa chắc rằng khỏi hại. Vì vậy, người ta làm một cách này rất tiện, là mượn họa-công cho khéo, về một tòa lầu cao trong hồ. Bầy trĩ trên mặt đất, kép hát leo lên trên hồ, bắt từ rặng dưới bỏ ngang qua cho đến tưng trên hết, làm như là leo vậy, đứng cho chú chụp hình leo lên trên cao, duy máy xuống mà chụp. Đến khi đem ra hát, thì thấy bóng một người leo tường. Giữ như hát-bóng đi-doan, thì cách khéo-léo của người này đặt nói sao cho hết, có nhiều khi ta xem phải rờn-đe mà chớ! Lại còn như hát tuồng xưa, truyện cũ, sự khổ phải xếp hai xếp ba nữa. Như có «Cuốn hình hát-bóng» hát từ lúc đức chúa Giê-đu-giăng sanh cho đến lúc thăng-thiên, làm được như thật đó, tốn có bạc triệu chớ phải ít sao. Phải đem một đôi trăm kép hát lại xứ Ba-lét-tinh (Pales-tine) là nơi đức chúa giăng sanh, nhào lại mà hát như là thật-sự. Từ Pháp mà qua đó, sắp đặt hát rồi về, phải bốn năm tháng trôi mới xong công-ước. Kép đó, bởi chưng là kép nhứt tại các nhà danh-tiếng, nên tiền công phải mắc bội phần. Bọn kép đi hát cho người chụp đây, có nhiều người ăn-dầu đi thường. Như vào trong một cái nút chày của người ra, ít nữa phải ăn gan-lâm một được. Hoặc ngồi xe hơi mà chạy tuồng xuống nước, phải cho gan-ruột mà cũng phải hết bao nhiêu tiền hại mình. Tuy người sắp đặt ra khôn-khéo, song cũng có một hai khi phải hại mạng người. Có tích một kép hát nọ, lợi hay có danh, ngày kia ở trên cầu nhẩy xuống sông cho người chụp mà hát-bóng. Té ra lạnh xuống nước thì có, trời lên mặt thì không, chứng vớt lên được thì đã mất thở. Năm rồi đây cũng có một chuyện trác-tử như vậy xảy ra bên phương. Thế-giải mới: Bên xứ ấy đất hoa-vu nhiều, rừng núi không biết đâu mà kể. Bữa kia, lửa phát cháy một cụm rừng rậm. Kép hát đứng dịp đến nơi hát một tuồng chỉ chỉ đó đứng cho người chụp. Lúc mùa-mes, ngọn lửa bị gió đàng tấp qua rất mạnh, chụp lên, mình một chú kép, làm cho kép ấy bị trốn gió lẳng tuốc vào trong chỗ lửa cháy mà phải bị thiêu. Bởi tại gay-go hiểm-trở như vậy, cho...

cao trong hồ. Bầy trĩ trên mặt đất, kép hát leo lên trên hồ, bắt từ rặng dưới bỏ ngang qua cho đến tưng trên hết, làm như là leo vậy, đứng cho chú chụp hình leo lên trên cao, duy máy xuống mà chụp. Đến khi đem ra hát, thì thấy bóng một người leo tường.

Giữ như hát-bóng đi-doan, thì cách khéo-léo của người này đặt nói sao cho hết, có nhiều khi ta xem phải rờn-đe mà chớ!

Lại còn như hát tuồng xưa, truyện cũ, sự khổ phải xếp hai xếp ba nữa. Như có «Cuốn hình hát-bóng» hát từ lúc đức chúa Giê-đu-giăng sanh cho đến lúc thăng-thiên, làm được như thật đó, tốn có bạc triệu chớ phải ít sao. Phải đem một đôi trăm kép hát lại xứ Ba-lét-tinh (Pales-tine) là nơi đức chúa giăng sanh, nhào lại mà hát như là thật-sự. Từ Pháp mà qua đó, sắp đặt hát rồi về, phải bốn năm tháng trôi mới xong công-ước. Kép đó, bởi chưng là kép nhứt tại các nhà danh-tiếng, nên tiền công phải mắc bội phần.

Bọn kép đi hát cho người chụp đây, có nhiều người ăn-dầu đi thường. Như vào trong một cái nút chày của người ra, ít nữa phải ăn gan-lâm một được. Hoặc ngồi xe hơi mà chạy tuồng xuống nước, phải cho gan-ruột mà cũng phải hết bao nhiêu tiền hại mình. Tuy người sắp đặt ra khôn-khéo, song cũng có một hai khi phải hại mạng người. Có tích một kép hát nọ, lợi hay có danh, ngày kia ở trên cầu nhẩy xuống sông cho người chụp mà hát-bóng. Té ra lạnh xuống nước thì có, trời lên mặt thì không, chứng vớt lên được thì đã mất thở. Năm rồi đây cũng có một chuyện trác-tử như vậy xảy ra bên phương. Thế-giải mới: Bên xứ ấy đất hoa-vu nhiều, rừng núi không biết đâu mà kể. Bữa kia, lửa phát cháy một cụm rừng rậm. Kép hát đứng dịp đến nơi hát một tuồng chỉ chỉ đó đứng cho người chụp. Lúc mùa-mes, ngọn lửa bị gió đàng tấp qua rất mạnh, chụp lên, mình một chú kép, làm cho kép ấy bị trốn gió lẳng tuốc vào trong chỗ lửa cháy mà phải bị thiêu. Bởi tại gay-go hiểm-trở như vậy, cho...

như làm ra một cuốn hình hát-bóng mới, lo, phải tốn tiền lắm.

Hiện nay, người bán hát-tây có lập nên ở đây các công-ước mới lạ, xảy ra công-ước hát-bóng-cũ như giặc Âu-châu, ngày nay đó, đem về ráp lại hát. Ấy cũng là một thứ hát-bóng, mà là Nhật-báo-bóng.

(Sẽ tiếp theo).

Rượu Có-nhac VIEILLE EAU-DE-VIE DEJEAN là một thứ rượu rất có danh-tiếng hơn bốn chục năm nay.

AI TÍN

Được tin ông Nguyễn-văn-Tông, là thầy thuốc ở tại Mỹ-tho đã 4-trần hơn 70 mải rồi đây, hưởng thọ được 83 tuổi, con cháu đông lắm, hơn 7, 8 chục người, ông này là ông-nội của Madame Vương ở Nha-trang, là một vị khan-quan tờ Nông-cổ Min-đam.

Lúc ấy mấy người con trai ông có làm một bài văn-tế uả tế ông, hồn-quán xin đem nguyên bản vào đây cho chư khan-quan nhà được.

Văn-tế như vậy:

- Hỡi ôi! 1. Non Tơ-vương-san chớ chờ, cột thanh-rừng sao trở rung-rinh. 1. Sông Hằng-thủy chớ vội, chiếc thuyền-bà phút đã rời-tạt. Núi linh xưa!! 2. Tánh rất cai-linh, 2. Lòng hằng hậu-phát. 3. Thương vợ con lấy ơn dưỡng dục, đây sơn-ư nơi hải-tảo, hai vai triệu triệu gánh cang-thường.

改 良 笑 話 CÀI LƯ'ONG TIÊU QUẠI

Làm khéo hóa vụng.

Có một tháng kia khờ thời đã hết chỗ nói, lại có tách lấu ăn, mỗi lần ăn cơm thì bốc bát lấu lịa, vợ nó chịu đã không nổi. Bữa nó có khách đến nhà, vợ nó mới kêu nó ra nhà sau mà dặn rằng: « Này! Một lần khác nữa nay khác, nay có khách ăn uống phải giữ nề nã cho tề chỉnh nghe hông, đừng xó ló xá lấu như mọi khi mà họ chế cười đã ! !

— Ủ! sao biết mà! Khỏi nói, khỏi nói.
— Thôi đi cha! Hông xong đâu, đây rồi cha quên, cha cứ miêng củ cha làm bỏi mà mang xâu với thiên-hạ. Thôi, để tôi buột một sợi giây dượt coi sau trươg, hề tôi có gọt thì sẽ gọt mà ăn, bằng tôi ngừng thì phải ngừng theo nghe hông !
— Ở được! Có vậy cũng được.

Dạ giờ dĩa đó xong rồi, kể cơm chín dọn ra, anh ta mời khách ngồi lại ăn uống với mình. Bàng dĩa còn giữ theo lời dặn, hề con mèo giựt nháp sợi giây thì nó mới gọt nó ăn. Chẳng dè con vợ nó mất lần xằng lo nước sôi trong bếp, rồi dĩa con chó rượt con gà chạy ngang qua vương lấy sợi giây giật lịa giật lịa. Thằng chả ngoài này lại tưởng là con mèo giựt bởi hiểu ăn cho mau, bưng dĩa nó còn cầm dĩa, sau thét đi rồi nó quên phứt dĩa đi; hai tay bốc lĩa mà thỗ vào họ-g. Anh khách thấy vậy sững sờ, không biết nó điên hay sao mà nó làm gì kỳ dờn như vậy, bèn thối kinh nháy xuống thực lui ra mà chạy mất.

Vinh-an-há, Du-siên-tô.

Lời rao cần kiệp

Tôi là Nguyễn-tân-Tài ở đường Paul Bert, kính rao cho ai nấy hay rằng: Có một cái mã với năm trong miếng đất số 92, Section E, 3e feuille tại đường Faucault, dựa góc đất thánh chà. Vậy ai là bà con của cái mã ấy, bạn trong một tháng phải lấy cốt đi, bằng không thì chủ đất phải lấy cốt đem chôn nơi khác vì đã có xin phép xã Tây rồi.

Saigon, ngày 7 mai 1917.
CHỦ ĐẤT,
NGUYỄN-TÂN-TÀI kính cáo.

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

PHARMACIE ASIATIQUE
38, Rue de Canton. — Cholon
Tiệm chính ở tại Quảng-đông, ông Lương-y Vi-16-Sanh chế ra.

Sưu-Độc-Linh-Dược

(THUỐC TRỊ BỆNH HOA-LIỀU)

Bệnh Hoa-liều là một mũi giặc lớn trong đời văn-minh thế-giới, hề mang lây nó, ăn chẳng biết ngon, ngủ không yên giấc, ấy là một giống bệnh rất thâm, rất độc, cho nhữn-quần xã-hội. Bởi vậy cho nên từ xưa đến nay nhữn-ganh-bùng hào-kiệt, có nhiều người vì nó mà phải bỏ mình cũng tuyệt giống, hoặc di truyền lại cho vợ con, ấy cũng đều tại dùng lầm phương thuốc.

Chớ như tiệm tôi đây, chế ra làm thuốc đến nay, vẫn trị các bệnh Hoa-liều cũng đã nhiều, gần khắp trong thế-giới, cho nên mới thấy đặng nhiều cái mới lạ mà nghiệm ra, vì có nhiều thầy trị bệnh Hoa-liều thì hay dùng thuốc vị Bả-đậu-xương mà xó cho mạnh, hoặc dùng vị Thủy-ngân mà đắng xó g, như vậy thì chẳng nhữn-g là hại thân mà lại không còn sanh con nữa đặng, ắt phải tuyệt giống tuyệt nòi, cái sự hại ấy rất to. Vì chớ g hề cái độc mà nó vào mình, thì nó cứ vào theo mấy nơi mạch máu, chớ không phải là ở hoài một chỗ, nếu xó như vậy mà xó ra mấy nơi mạch máu trong cả châu thân đặng sao? Bất quá là lúc cái nhiệt độc nó đưng hành mà cho xó ra, hoặc cho nó hạ xuống, đặng mà làm cho bệnh giảm xấp thời đó mà thôi, chớ nói lãnh chỗ độc: ấy hay là mạnh trong mình một hai tháng thì là lìm to lìm đó.

Bởi tôi xét rõ các sự ấy, nên phải tìm các phương hay và hiệp với các ông Lương-y đặng nghiệm cứu các chứng bệnh ấy mà chế thứ thuốc này ra đây, để mà cứu người, cứu cấp đời, và làm cho thuốc cũng là hóa-bình, không ngừn cũng không xó lảm, bệnh nặng thì mỗi ngày xó một lần, còn bệnh nhẹ thì mỗi ngày xó một lần, không đ-ou bụng, cũng như thể người mạnh lại đũa vào các nơi mạch máu mà đuổi các chứng độc, hoặc theo mồ hôi, hoặc theo đường tiêu-tiểu, hay là hơi thở mà ra. Cho người không phải bệnh Hoa-liều mà uống nó, thì nó cũng làm cho huyết dịch sạch sẽ, ăn đặng nhiều, ngủ yên giấc và sửa diện-mạo sáng láng, tinh-thần khỏe khoắn.

Chữ trị các chứng bởi bệnh Hoa-liều kể ra sau này:

Phong thấp đau xương,	Bán thân bất toại,
Tim-la lở loét,	Đương-mai mọc mọc,
Đau bệnh họ-xoài,	Ứng thư nhọt giẻ,
Huyết khô huyết độc,	Lát voi lát đặng tiền,
Giẻ độc lây lịa,	Vỏ d-nh thủng độc,
Hạch nổi chỗ độc,	Các chứng độc ngoài da.

Như ai có bị mấy chứng bệnh này thì xin đưng có tiết tiền, hãy mua mà uống vì thuốc này trừ dứt nọc chằng còn tái đi tái lại nữa. Cách dùng: Mỗi bữa sớm mai uống thuốc nước một muỗng, và tối trước khi ngủ một muỗng. Còn thuốc huôn, uống mỗi lần ba huôn sau khi ăn cơm trưa và tối, phải tắm mỗi ngày một lần và phải cỡ ăn đồ chua, đồ sống sít.

Mỗi ve thuốc nước và thuốc huôn giá là 3 \$ 00

DENTIFRICES
THUỐC ĐANH RĂNG
Thuốc nước, thuốc sệt, thuốc bột hay là xá-bong của các cha

BÉNÉDICTINS
DE SOULAC
LÀM RA

Thuốc **Bénédictins de Soulac** (thuốc nước, thuốc sệt, thuốc bột, hay là xá-bong) là một thứ thuốc dưỡng răng, thần-hiệu rất hợp với miệng người. Thuốc này làm cho răng đưng trắng trong, làm cho nướu tinh-khiết diệt cả loại vi-trùng sâu răng.

Hãy đưng một thử thuốc **Bénédictins** là thuốc không độc mà thời, đưng đưng thuốc khác có độc-dược.

Thuốc **Bénédictins** của người Langsa chế ra mà các nước đều ưa đưng.

Tiệm thợ bạc

TRẦN-THÀNH-KIỆT ĐỢT BA-CÁCH
ở 741 đường Thủy-Binh, số 192
(192, Rue des Marins, Cholon)

Khách hàng như quý-bà quý-bà đồng ý: Nguyễn
tên đơn là Thọ-bạc tại đường Thủy-binh, số nhà
372, đã hơn 10 năm, nhờ ơn quý-ông quý-bà có
cậy. Nay tôi dời xuống gần gara xe lửa lớn cũng
đường Thủy-binh, số nhà 192, mở ra rộng rãi và
sạch sẽ, tôi lại chế ra những đồ mỹ-trang bằng
đồng và bằng vàng nhiều kiểu, nhiều cách mới
theo như tiểu Lan-ga, kiểu lạ và công. Vày quý-
ông quý-bà có đi đến tận đường, xin ghé lại tiệm
tôi mà chơi, trước là giúp cuộc công-nghệ trong
xã ta cho mau tiến-bộ mà sau, sau nữa giúp
tôi là bạn đồng-bang cuộc kinh-dinh cho mau
thành-lại.

Nay kính

TRẦN-THÀNH-KIỆT ĐỢT BA-CÁCH.
Bijoutier. — Chợ-lớn.

QUỲNH-MỸ

NGUYỄN-NGỌC-CU
Số 20, đường Amiral-Courbet
(CHỢ BẾN THÀNH MỚI SAIGON)

Gạo, than, củi, nước-mắm, tìm, cốm,
trà-đốt, trà-tàu, thuốc hút cũng các vật
dùng khác.

Nước mắm Phú-quốc ngon thượng hạng

Tiệm này bán ròng nước-mắm ở tỉnh
Bình-thuận; không bán nước-mắm làm
tại đây. Mua vật chi, hoặc sai đến hàng
phố, gửi giấy, thì có kẻ đem đến nhà
chúng sai. Nay tôi lại có dụng cụ ăn chế
nghi sạch sẽ từ từ. Muốn dùng cơm từ
bữa ăn, hay là muốn dùng cơm tháng
cũng được. Lại có chỗ nghỉ ngơi thong
thoải xin chờ ông ghé chơi một phen thì
biết.

怡 A-KONG 生

Tiệm may ở tại đường Duperré, số 87
SAIGON.

Tiệm tôi lập ra đã 45 năm rồi, ở ông
già tôi lập đến nay, tôi thế cho ông già
tôi, may đủ các thứ quần áo theo kiểu
Langua và kiểu Hồng-Mao, hoặc nỉ hoặc
vải bố Tây đủ các thứ. May đã mau mà
giá lại rẻ hơn các tiệm khác. Xin chờ
ông hãy đến tiệm tôi, đặt thử vài món,
thì tôi cũng sẵn lòng tiếp đãi từ-từ.

A-KONG kính cáo.

Tiệm khắc con dấu

Kinh-trình như quý-vị tôi có lập tiệm khắc
con dấu đồng và mũ thung (timbre cuivre
et caoutchouc) bằng đồng, chạm mỹ bia đá
chạm thạch đê mã (pierres tombales), lại
có họa-bình chơn dung đủ kiểu vân vân.
Chờ vị muốn dùng kiểu nào xin gửi
thờ cho tôi thì tôi sẽ hết lòng làm cho
vừa ý và tinh giá thiệt rẻ, tôi rất đội ơn
vô cùng.

Vente d'articles du Tonkin

Có bán các thứ hàng bấc, lụa-suyến,
thơ, linh, hàng-sa, lụa bông, đồ đồng,
đồ thau, vân vân.

NGUYỄN-CHI-HÒA
GRAVEUR

42, Rue Amiral-Dupré. — Saigon

TIỆM
Trương-văn-Hanh
SADEC

Có bán xe máy mới và đủ đồ phụ tùng
xe máy và sửa xe. Lãnh thập mướn đèn
khí đá (carbure) theo cuộc quan, hôn,
tan, lễ, kỵ-yên, Tân-gia, hạ-thọ.

Khăn đen bằng nhiều tây tốt thượng
hạng, bán mới và bán lẻ vỏ ruột xe máy
hiệu Michelin.

Quý khách ở xa muốn mua đồ phụ
tùng xe máy, xin gửi thơ cho tôi, tôi
sẵn lòng kỹ-lượng gửi contre rembour-
sement nghĩa là đóng bạc tại nhà thề
mã lãnh đồ.

Hoặc muốn biết giá đồ trước khi mua
thì tôi sẵn lòng cho giá đồ phụ tùng in
sẵn bằng chữ quốc-ngữ Prix-courant.

TRƯƠNG-VĂN-HANH,
chủ khải.

Thời-sự cảm-nang

Cuốn sách hiệu là « Thời-sự cảm-nang »
của quan huyện Nguyễn-văn-Cửa đã in
rồi, sách rất hữu ích, mỗi người đều
dùng được. Lục-châu chư-quân-tử, vị
nào muốn mua, xin gửi thơ cho M. Ng.-
văn-Cửa, rue Viduot, 52, Saigon (Halles-
centrales), giá mỗi cuốn bán tại Saigon
là 2.\$50, còn gửi đi xa thì là 2.\$70
tính về tiền số phí gửi theo nhà thơ vì
cuốn sách lỳ dày lắm, nặng cân, nên gửi
phải tốn nhiều tiền.

Có gửi bán tại tiệm:

MM. BÈN-QUANG-NHO & BENTRÉ,
TRẦN-VĂN-TUYẾN & VINHLONG,
mấy tiệm sách ở Saigon đều có bán.
N. C. M. Đ.

CAFÉ RESTAURANT
45, rue Amiral Courbet
SAIGON

Kính-công-chư quý-ông quý-thầy đặng
rõ:

Nay tôi mới lập một quán cơm Tây, tại
đường Amiral-Courbet số 45 Saigon
ngang nhà Khách-sang Nam-dông-Hương,
có đủ đồ ăn và bánh-mứt cũng đồ điếm
tàu ngon tiêu-bổ. Cúi xin chờ ông, có
đi đâu tiện đường, ghé quán tôi chơi, lời
sẻ làm cho vui lòng đẹp ý chờ ông.

SAU HOÀN; cần khải

Lời rao

GRANDE BIJOUTERIE CENTRALE
Tiệm thợ bạc
Nguyễn-văn-Giáo
hiệu THỊ-THƠ

Tiệm tôi khi trước ở đường Lafabre
số 80, đã 20 năm, nay dời về đường
Schroeder, số 13, tại chợ mới Saigon.
Có bán đồ nư-trang đủ kiểu theo kiêu
thời, dùng về đám cưới đám hỏi rất đẹp
Đồ làm đủ khéo, mà giá lại rẻ.

Một việc đáng khen

Bây lâu nay thợ bạc ta chỉ có lập lò,
rồi vị đốm-mướn làm chi thì làm này vậy
thôi, chớ chưa thấy ai bày tiệm bán đồ
nư-trang như mấy tiệm của khách Kiêu-
cư vậy. Mà từ ngày M. Bảy Khỏe là người
rất có khí đóm, đứng khởi đơm ra mà
lập một tiệm bán đồ nư-trang rất lớn,
lại thêm đồ làm khéo lạ theo kiêu cách
đương thời mà đua tranh mỗi lợi với
khách Kiêu-cư, nhờ đó mà ngày nay người
Annam ta thấy việc làm phải, nên cũng

đua nhau, lập tiệm nư-trang tại Saigon
và Cholon hơn 9, 10' tiệm, trong Lục-
châu cũng được hơn rồi. Tôi như thấy
vậy thiệt có ý mừng thầm, cho đồng-bang
ta, nay coi thế đã môn môn tân bộ ít
nhiều, lại cũng khen cho M. Bảy Khỏe có
chí mở đàng, cho đồng-bang ta hước tới.

C. B.

Lời rao

Kính-công-tên-bằng quan khách đặng
hay: Nhà nghề hiệu Dươn-Hut-Vinh-
Phu, ở đường AMIRAL-COURBET, môn
bãi 13, Saigon, phòng vệ sạch sẽ tinh
anh, đã rộng rãi mát mẻ, mà giá tiền rẻ
lắm; lại gần gara chánh Saigon, rất tiện
bể cho quan khách tới lui, xin rộng lòng
thi ăn một chuyến thì sẽ rõ trong tiệm
chúng tôi là hiệu kính sẽ là thế nào.

ARSONE BÀU chủ kính.
N° 53, Amiral Courbet.

TIỆM HỌA CHƠN DUNG
VÀ KHẮC CON DẤU

MỸ KỸ

Ở đường Turc số 16,

NGANG NHÀ HÀNG MOTTET SAIGON

Kính cáo cùng quý khách đặng hay tại
tiệm tôi có làm mã đá bằng đá cẩm thạch
đá xanh Tonkin có đủ các thứ kiểu.

Có khắc con dấu bằng đồng, mũ thun
bằng cây, chạm bản đồng cũng hoa điều
thảo mộc theo lá nhân hiệu vân vân....
Mộ bia chạm bản đá cẩm thạch.

Có thợ họa chơn dung nhảm hình
người mà vẽ bằng dầu sơn vẽ bố, nước
thuốc, mực Tàu, viết chỉ than, họa biển
liền, và tranh họa sơn thủy.

Articles du Tonkin et chaussures en tous
genres. TRƯƠNG-NGỌC-GIUP chủ khải.

E. POURTOU

Đường Amiral-Dupré, số 33 đến 39
SAIGON

Đã ruyú chất đồ, trắng hiệu Médoc, hiệu
Bordeaux, hiệu Bergerac, hiệu Fronsadais,
hiệu St-Emilion, hiệu Beaujolais, và hiệu
Bourgue.

Có phần gửi rõ ràng chứng có rằng không có
phần ruyú mành, ai mua tranh bán không sai, vì
ràng thì mà giá lại rẻ.

ĐỒN HIỆU SAI TRỀ ĐEM ĐEN NHÀ
Đồ hiệu có làm từ giáo kéo với sáu chủ vườn
lâm ruyú có tiếng tại xứ Médoc, và lấy chủ
vườn có danh ở xứ Bordelais. Kins Pélée
Goudron Robert khi vị ruyú có danh và lập
theo pháp vệ sơn hơn hết.

Ruyú Sam-bach, ruyú hạt cát Sam-bach, ruyú
chất, thượng mỹ ruyú hiệu Bordeaux, hiệu
Bourgogne và ruyú ăn bán rất đẹp nhà.

TRONG LỤC CHÂU AI MUỐN MUA SẼ CHỈ NÊN CHỜ
SÔNG CHỮ MUA PHẢI CHỤY TIỀN SẼ RA!

NAM-HÔNG-PHÁT
KHÁCH SANG

ở đường Boulevard Bonnard, số 106
ngang Gara xe lửa nhỏ Saigon-Cocuy,
tại chợ mới Saigon.

Bán ruyú thợ và ruyú xe máy, đồ sơn sơn và
đồ sơn.

Có cho mướn phòng nghê sạch sẽ rộng mát,
giá rẻ.

Quý-quan, Quý-khách ở xa muốn mua bất cứ
vật chi thì tôi mua giùm, niệm kỹ lượng gửi
tôi chỉ ở mấy ông.

HUYEN-NET-KY.

義和源
Nghĩa-hòa-Nguyên

Tiệm may ở tại đường Turc, số 20
ngang nhà hàng Mottet, Saigon.

Tiệm tôi lập ra đã hơn mười năm rồi, may
đủ các thứ quần áo theo kiêu Tây, hoặc nỉ hoặc
vải bố Tây đủ thứ. May đã mau mà giá lại rẻ.
Xin chờ Quý-bà hãy đến tiệm tôi, thì tôi cũng
sẵn lòng tiếp đãi từ từ.

PHƯƠNG-DỊCH chủ cáo.

